

PUTNIK ZA KRAJ SVIJETA

miercuri, 08 august 2018

Za finale nogometnog Svjetskog prvenstva u Rusiji, na otvorenoj sceni Zajedništvo Hrvata u Karaköyü, montiran je veliki ekran i snažan razglas kako bi prisutni navija i vatrenih imali atmosferu kao na stadionu. Odaziv navija a bio je velik, a uz meštane i žitelje okolnih sela hrvatskog živilja utakmicu su pratili i Rumunji iz Rîncea, glavnog grada Karaşev-şevinske županije. Biti me u svojim želio je i veleposlanik RH u Rumunjskoj, NJ. Eks. Davor Vidić, koji je za ovaj veliki trenutak hrvatskog nogometa specijalno doputovao iz Bukurešta u Karaköyü.

Za vatrene je ina e strastveno navijao i Darko Parip Kovačević, tridesetdvogodišnjak iz Županje, koji je prije deset dana pošlo iz Hrvatske prema Rumunjskoj...pješice! Darko je krenuo na putovanje svog života i namjerava obi i cijelu zemaljsku kuglu u roku od tri godina, da bi, napokon, stigao u Novi Zeland. Cijelo e to dugo putovanje Darko pro i pješike ili autostopom!

“Cilj mi je Novi Zeland jer dalje od tog kraja ne može se i i. Bio bih najdalje od ku e i to mogu te zato je ovo moje putovanje meni posebno.” – zapo eo je Darko svoju nevjerojatnu pri u... “Prije otprilike godinu dana pro itao sam jednu knjigu i odlu io sam se na ovo putovanje. Planiranje je bilo dugotrajno zato i to sam se morao cijepiti, a procedura je trajala i po sedam mjeseci za neka od cjepiva. Dug je proces bio i planiranje ovog putovanja jer nije jednostavno krenuti i na tri godine oti i negdje putovati.

Iz Županje sam krenuo nakon utakmice s Danskom. Kroz Srbiju sam putovao nekih sedam dana. Izme u ostalog, utakmicu protiv Rusije sam gledao u Novom Sadu, utakmicu protiv Engleske u Kikindi i onda sam prešlo u Rumunjsku i odlu io do i u najve u zajednicu Hrvata s rumunjskog prostora. Bilo je otprilike 200 kilometara i bilo je dosta teško jer sam morao prvi dan pre i 25 kilometara pješike, a ostalo je bilo autostopom. Prvi dan sam došlo blizu Rîncea i onda sam morao prespavati jer je ve pao mrak kad sam stigao tamo, tako da nisam mogao odmah do i ovdje u Karaköyü. U nedjelju ujutro uspio sam sti i ovdje. Prvo sam otišlo do sve enika u župu, objasnio sam mu tko sam, i to sam, odakle sam, pa mi je on rekao da bi najbolje bilo da se obratim Zajedništvu Hrvata i da tu pitam da li bi me mogli nekako smjestiti, barem da pogledam finale Svjetskog prvenstva. Tu su me jako lijepo i zadovoljstvom primili i dali mi smještaj. Moja o ekivanja za Karaköyü bila su relativno velika. O ekivao sam da ima puno Hrvata i da e biti organizirano gledanje finala Svjetskog prvenstva, ali ono i to sam doživio ovdje, zapravo, bilo je iznad mojih o ekivanja. Nisam uop e o ekivao da e biti ovako velika pozornica kao i to ovdje ima, te da e na njoj smjestiti veliki ekran pa da e cijela zajednica do i tu i gledati utakmicu. Bile su poredane stolice, ljudi su sura ivali jedni s drugima, svi meštani su jednostavno uzeli, pomaknuli gdje i ta treba... Veleposlanik je bio tu, a to je tako er velika stvar za zajednicu, iako je mogao gledati utakmicu bilo gdje, ipak je on došlo tu u središte zajednice Hrvata.

Za malu zemlju kao i to je Hrvatska, sami doseg u finale je za mene pobjeda. Mislim da e svi od sada znati, na mom putu dalje, kada u kazati odakle dolazim, i to je Hrvatska i tko su Hrvati. Ne u morati puno objašnjavati ljudima o tome kao prije.

Ja u sutra staviti ranac na le a i opet kre em lagano, sporim tempom, jer mi se nikud više ne žuri, nemam i utakmice na koje moram sti i. Idem sada prema sjeveru, prema Republici Moldovi, ali kuda u to no i i, ne znam, jer nemam ni plan, ni neku specifi nu rutu, niti vremensko ograni enje. Jednostavno idem putovati, da uživam u prirodi, da uživam u kontaktu s ljudima. Ho u li se negdje zadržati dva, tri ili pet dana, meni uop e nije bitno. Tijekom putovanja pre i u nekih 35 zemalja svijeta. To nije najkra i put do kona nog cilja, zapravo to je jedan duži put, jer idem gore, dolje, gore, dolje, a to nije zato i to tako moram ve zato i to tako ho u.

Izra unao sam da trebam tri godine da stignem u Novi Zeland, ali kako u potrošiti tri godine ne znam – završava Darko širokim osmjehom na licu svoju priču i razgovor s nama.

Darko ima svoj blog: footstepstonewhere.com, gdje možete pratiti njegove misli s putovanja te, ako želite, možete ga i financijski podržati u svom legendarnom lutanju kroz svijet.

Sretno!

Daniel Lucacela